

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எகிப்து, இந்தியா, பாபிலோனியா, கிரீஸ் ஆகிய நாடுகளில் விபச்சாரம் ஒரு தொழிலாக அங்கீகாரம் பெற்று விட்டது. மஸெபடோமியாவில் கி.மு.2300 இல் விலைமாதர்கள் சூறூசூறூப்பாக தொழிலில் ஈடுபட்டதாகவும் கூறப்புகள் உண்டு. ஏதென்ஸ் நாட்டில் சட்டமதேசைஸலோலன், சிவப்புவிளக்குப் பகுதிகள் இயங்குவதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகுத்தார். 18ம் நூற்றாண்டில் தான் இங்கிலாந்தில் விபச்சாரம் வளிப்படையாகத் தலையெடுத்தது. அங்கு இராணுவத்துக்கும், பங்குமார்க்கெட்காரர்களுக்கும் அவர்கள் பிரத்தியகேமாக விலைமாதர்களையெய்தார்கள். அந்த விலைமாதர்களிடம் மற்றையவர்கள் பகோகமுடியாது.

தற்போது இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் வளிப்படையான அதாவது அங்கீகாரத்துடனான விபச்சாரமும், அங்கீகாரமற்ற அனுமதியில்லாமல் செய்யப்படும் விபச்சாரமும் மிகவும் மலிந்து கொட்டிக் கிடக்கின்றன.

பின்லாந்தில் விபச்சாரம் தவறான கண்கொண்டு பார்க்கப் படுவதே இல்லை. இங்கு யரேமனியில் பல இடங்களில் அங்கீகாரம் பெற்ற விபச்சார விடுதிகள் இருந்தாலும், அங்கீகாரம் பெறாத விபச்சார விடுதிகள் அதை விட அதிகமாய் உள்ளன. பாவனையில் இல்லாத வீடுகள் கட்டி இதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவகையில் ஏறக்குறைய 400000 பெண்கள் பால்வினதைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பது கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளது. பால்வினதைத் தொழில் செய்பவர்களில் இரண்டு வகையினர் இருக்கிறார்கள். ஒரு வகையினர் தாமாக விரும்பி இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் கட்டாயத்தின் பேரில் ஈடுபடுத்தப் படுபவர்கள்.

இந்த மூதலாவது வகையினரில் பாடசாலையினைப் பிள்ளைகளும் பல்கலைக் கழகப் பிள்ளைகளும் அடங்குவர். அம்மா அப்பாவிடமிருந்து கிடக்கவும் பகோகற்ற மணி பகோதாத படசத்திலும், படிப்பதற்கான சலெவுகளையே சமாளிக்க முடியாத படசத்திலும் - வறே வலேகைகள் செய்வதை விட இந்த வலேயில் சூலபமாகப் பணத்தையே சம்பாதித்து விடலாம் என்பது இவர்கள் கருத்து. இவர்கள் பெரும்பாலும் வீதிகளின் ஓரங்களில் காத்து நின்று, தம்மனை இனம் காட்டுவார்கள். இவர்களில் ஓரளவு வசதிபடதைத் தவர்கள் அதை விட வசதியான வாழ்க்கைகாக பாடசாலையிடுமுற்கைக்கு உல்லாசப் பயணிகள் நிறைந்த பணக்கார நாடான சபை பிரசூக்குச் சனென்று பால்வினதைத் தொழில் செய்து சம்பாதித்து வருவார்கள்.

இரண்டாவது வகையினர் கட்டுதலாக பகோலந்து, சகெக்கொஸ்லொவகோக்கியா, உக்ரையின் பகோன்ற நாடுகளிலிருந்து தரகர்களால் கட்டத்திக் கொண்டு வரப்பட்ட கட்டாயப் பால்வினதைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள்.

இப்படி கட்டத்தி வரப்படுபவர்கள் விரும்பினால் கட்டமீள முடியாத படி, துப்பாக்கி முனையிலும், குண்டர்கள் மத்தியிலும் காவல் வகைகப் பட்டுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் கிடக்கவும் பணமும் மிகவும் சகொற்றமே. இவர்களின் உடலுக்காகக் கிடக்கவும் பணத்தில் 70 வீதத்தைத் தரகர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மிகுதி 30 வீதமே இவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இது ஒரு துன்பியல் நிறைந்த நரக வாழ்க்கை. கட்டாயத்தின் பேரில் ஓரத்தி தன் உடலை

ஓர்வனின் இச்சகைக்கு இரயாகக் கபண்களை நாடும் கடத்தி விற்கும் இடத்தைத் தரகரும், பண்களை தனது கட்டும் பாட்டும் குள் வதைத் திருந்து இச்சகைத் தரகரும் ஆண்களும் பண்களையும் காட்சிப் பொருளாகக் காட்டிப் பரேம் பசீ சிலமணி நேரங்களாகக் கோ அல்லது ஓர் இரவாகக் கோ வாடகைக்கு விடும் தலமைதைத் தரகரும் அதில் பணம் சம்பாதிக்கும் அவலம் மிகவும் கொடும்யானது.

அனகேமான கிழக்கு ஓர்வோப்பிய நாட்களையே சரேந்த வாலிப வயதுப் பண்கள் நினகை கிறார்கள் யரேமனி பண்காரநாடும். அங்கும் போனால் நல்ல வேலையுடன் வசதியாக வாழலாமென்று. அதனால் பத்திரிகைகளில் வேலைகளை விளம்பரங்களைத் தடீ யரேமனியின் உணவும் விடும் திகளில் உணவும் பரிமாறுபவரும் காண வேலைக்கோ, அல்லது பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் பபேமணை டர் வேலைக்கோ அல்லது இது போன்ற இன்னும் வேறு வேலைகளுக்கோ விண்ணப்பிக்கிறார்கள்.

இது கட்டும் தலாகத் எமது தாயகத்திலிருந்து சவூதி போன்ற கிழக்கு நாட்களும் வேலை தடீப் போகும் எமது தமிழ் சிங்களப் பண்கள் செய்வது போன்ற ஓர் ஒப்பந்தத்துடனான ஓர் வரும் அல்லது இன்னும் கட்டிய காலங்களாகக் காண வேலையாகவே கருதப்படும்.

ஆனால் தாமும் பணம் சம்பாதிக்கும் காலம் ஒன்று இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடன் இப்படி விண்ணப்பித்து வேலைகளை யரேமனிக்கு வந்து சரேமும் வாலிபவயதுப் பண்களும் யரேமனியில் காத்திருப்பது ஓர் பயங்கரமான, அர்வரூப்பான துயரம் தரேந்த எதிர்காலமே!

கட்டும் தலாக பரேலினிலே அல்லது ஹம்பரேக்கிலே தான் அவர்களும் காண நரேமுகப் பரீட்சகைக் காண இடம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும். அங்கும் சனெற பின்தான் அவர்கள் கட்டாய பால வினதைத் தொழில் செய்ய வேண்டும்பென்று அவர்களும் விளங்கப் பட்டும். அவர்கள் அதற்கும் மறும் பட்டத்தில் பலாத்காரப் பட்டும் பால வினதைத் தொழிலில் ஈடுபட்டும் பட்டும்வார்கள். இதிலிருந்து அவர்கள் மீள்வதற்கும் வாய்ப்பே இல்லை. கடத்தி வந்தவர்களைக் காவலில் வைத்திருப்பது போலவே இவர்களும் தப்பியோடும் படியாத படி தப்பக்கி முன்களும் கண்ணடர்களும் காவலும் நிற்பார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மலோக, இப் பண்கள் தப்பியோபினால் அவர்களும் தாய்நாட்டில் இருக்கும் அவர்களும் பறேறோர்களும் சகோதரர்களும் துன்புறுத்தப்படும்வர்கள், அல்லது கொலை செய்யப்படும்வர்கள் என்று சொல்லிப் பயமுறுத்தப்படும்வர்கள். இந்திய தமிழ் சினிமாக்களில் வரும் பிளாக்மெயில் தனமான வில்லத்தனம் போலவே அந்தப் பயமுறுத்தல் இருக்கும்.

இந்தத் தரகர்கள் கொடும் குடும் இப்படியான அதீதமான அழத்தங்களினால் பொலீ சிடம் போய் முறையிடும் துணிவும் கட்ட இந்தத் பண்களும் இல்லாதும் போய் விடும்.

அதும்பட்டும் மல்லாமல் இந்த விபச்சார விடும் திகளை நடாத்துபவர்களின் முறையைப் படி, தலமைதைத் தரகரால் அப் பண்கள் சில இரவாகிப்புகளும் அரகைமுறை ஆடகையுடனே அல்லது ஆடகையே இல்லாமலே நடனமாட கட்டாயமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்வர்கள்.

பல பணைகள் உக்ரயின், லிற்றுவ்வன், லறெல்லாண்ட், ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலிருந்து விசாவுக்கென் ஏஜென்சியிடம் 750யிரோ கொடுத்து எதிர்காலத்தபைப் பற்றியதான பலத்த நம்பிக்கையுடன் இங்கு யேர்மனிக் கு வந்து சேருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே வந்ததும் தான் தாம் ஏஜென்சியால் ஏமாற்றப் பட்டதை உணர்ந்து திரிந்து நம்பிக்கைகள் எல்லாம் தவிடு பொடியாக மனமுடனந்து, ஆனாலும் விடுதலையே அதை விட்டு வளையே ஒரு வழியே திரியாமல் துவண்டு போகிறார்கள்.

இவர்களைக் கட்டி வந்த தரகர்கள் இவர்களை விபச்சார விடுதிக்கு விற்பனை செய்வார்கள். இவர்களின் பற்றுமதி சிலசமயங்களில் 25000யிரோ வரை கட்ட உயர்ந்திருக்கும். உக்ரயின் நாட்டுப் பணைகள் அழகானவர்களாம். அவர்கள் தான் அதிகம் விலை போவார்கள்.

இடதைத் தரகர் அந்தப் பணத்தையெக் கிய தரகரிடம் பெற்றுக் கொண்டு போன பின்னர் அந்த மூக்கிய தரகர் தான் கொடுத்த 25000யிரோவையும் இந்தப் பணைகளிடமே பெற்றுக் கொண்டு விடுவார். அதாவது இந்தப் பணைகள் தமது உடலை இன்னொரு ஆடவனின் இச்சகைக்கு இரையாகும் போது வரும் பணத்தில் அந்த 25000யிரோ கணக்கு வதைத்துக் கழிக்கப்படும். எப்படியானதொரு கொடுமையை இது என்பது எத்தனை பேருக்குப் புரியும்.

புரிந்த ஆணைகள் கட்ட தமது இச்சகை ரந்தால் போதுமென்ற எண்ணத்துடன் இப்படியான சிவப்பு விளக்குப் பகுதிகளுக்குச் சென்று இந்தக் கொடுமைகளுக்கு உரமும் வலுவும் கொடுப்பது எத்துணை அவலமானது. யேர்மனியில் மட்டும் ஒரு நாளாகக் குத்துஇலட்சம் ஆணைகள் விலைமாதர்களிடம் போய் வருகிறார்கள்.

இதே நேரம் எல்லாப் பணைகளும் கட்ட தப்பட்டு பலாத்காரத்தின் பேரில் தான் பால் வினதைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுத் தப்புகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. போலந்து, சக்கொஸ்லொவோக் கியா போன்ற நாட்டுப் பணைகளில் பலருக்கு இங்கு யேர்மனியில் வலை எனற பெயரில் என்ன காத் திருக்கிறது என்பது திரியும்.

ஆனாலும் வறுமையை, எதிர்காலத்தபைப் பற்றிய கனவுகள் போன்ற காரணங்களால் யேர்மனிக் கு வந்து இத்தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிலகாலங்களக்கு உழைத்து விட்டு, அந்தப் பணத்துடன் தாய் நாடுகளுக்குத் திரும்பி நல்லதொரு வசதியான வாழ்வைத் தொடங்கலாம் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை நிறைந்த ஆசை. அதற்காக ஏஜென்சிக் கு 750யிரோ கொடுத்து சட்டத்துக்கு முரணாக விசா பெற்று அவர் மலமாகவே இங்கு யேர்மனிக் கு வந்து சேர்ந்து பால் வினதைத் தொழிலை பணத்துக்கான ஒரு தொழிலாகச் செய்கிறார்கள்.

இப்படித் தாம் விரும்பி இத்தொழிலில் ஈடுபடும் கிழக்கு ஐரோப்பியப் பணைகள் 30 வீ தமானவர்கள் மட்டும்! மிகுதி 70 வீ தமான கிழக்கு ஐரோப்பியப் பணைகளும் ஏஜென்சிமார்களால் ஏமாற்றப் பட்டு அழைத்து வரப்பட்டு விபச்சார விடுதி நடத்துனர் களாலும், இரண்டாவது தரகர்களாலும் கட்டாய பால் வினதைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுத் தப்பட்டிருப்பது யேர்மனிய அரசு நிறுவனங்களால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

இந்த இரண்டாவது வகைப் பால் வினதைத் தொழில் செய்யும் பணைகளில் தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற ஆசிய நாட்டுப் பணைகளும் அடங்குவார்கள். இவர்கள்

பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய ஆண்களால் ஏமாற்றப் பட்டே இங்கு அழைத்து வரப் படுகிறார்கள். ஐரோப்பிய ஆண்கள் இந்தக் கொடுமையைச் செய்வதற்கென்றே உல்லாசப் பயணிகளாக தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், சீனா போன்ற நாடுகளுக்குப் போகிறார்கள். அங்கு வறிய அழகிய பெண்கள் மலே காதல் கொண்டது போல நடித்து, திருமணம் செய்வதாகப் பொய் சொல்லி இங்கு கட்டி வந்து பாலினத்தைத் தொழிலில் கட்டாயமாக ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இந்த ஆண்களில் பெண்களை இங்கு கொண்டு வந்து விற்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். சொந்தமாகவே விபச்சாரவிடுதி வைத்து திருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதை விட பெண்களை ஏமாற்ற முடியாத பட்சத்தில் கடத்தியும் கொண்டு வருகிறார்கள். கடத்தலுக்கு இடத்தை தரக்கூடிய நின்ற உதவி செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் தாய்லாந்து பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆண்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

சீனாவைச் சேர்ந்த ஒரு விலைமாதா சொல்கிறார். "நான் எனக்குப் 17 வயதாக இருந்த போது எனது ஒன்று விட்ட சகோதரியுடன், வலேன் எடுத்துத் தருவதாகச் சொன்ன ஒரு உறவு மாமாவுடன் பஸ் ஏறினேன். நான்கு மணித் தியாலப் பயணம் என்றார் மாமா. ஆனால் நான்கு நாட்கள் காடுகள் மடுகள் கடந்த பயணம் அது. அது கடத்தல் என்று திரிய முன்னமே பயத்தில் வீட்டு திரும்ப மன்றாபினேன். மாமா விடவில்லை. பர்மா எல்லையில் நாமிருவரும் விலைபேசப் பட்டோம். அவர்கள் எம்மை ஒரு சட்டத்தை துணி போல, ஒரு ரவிக் கை போல ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். கன்னி கழியாமல் இருக்கிறோமா என்பதைக் கட்டி கவனமாக ஆராய்ந்தார்கள். இப்போது நான் இந்த வாழ்வில் இருந்து மீள முடியாதவளாகி விட்டேன்." என்று.

2002 மார்ச் பிற்பகுதியில் பரேலினில் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு விபச்சாரவிடுதியில் ஏறக்குறைய 1000 வெளிநாட்டுப் பெண்கள் பாலினத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப் பட்டிருப்பதும், அவர்களால் அவர்களை வாடிக் கையாளர்களிடம் வாடகைக்கு விடும் தலமைதைத் தரக்கூடிய கனடிக் கணக்கில் பணம் சம்பாதிப்பதும் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. இந்தப் பெண்கள் பாதிக்கப் பட்டவர்களாகவே கண்டு கொள்ளப்பட்டார்கள்.

சில பெண்கள் - இவர்களைப் பெண்கள் என்று சொல்வதை விட சிறுமிகள் குழந்தைகள் என்று கட்டிச் சொல்லலாம். அவ்வளவு இளம் வாலிப வயதுப் பெண்கள் இவர்கள். தரக்கூடிய மூரண்படும் சமயங்களில் தரக்கூடிய அடித்துத் துன்புறுத்தப் படுகிறார்கள்.

பரேலினில் இந்த வருடப் பெப்ரவரி மாத இறுதியில் ஒரு ரஷ்ய இளங்கை மிகவும் கொடுமையான படுதல் பட்ட நிலையில் பொலீசாரால் விடுவிக்கப் பட்டிருக்கிறாள். இவளை 3 ரஷ்யர்கள் 8 மணி நேரமாகத் தொடர்ந்து பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ரஷ்யர்களில் ஒருவருக்கு அன்று பிறந்த நாளாம். அதைக் கொண்டாடும் முகமாகவே அந்த இளங்கை சித்திரவதனைச் செய்யப் பட்டிருக்கிறாள்.

எல்லோரும் நனைப்பது போல போலந்து நாட்டையே ரஷ்ய நாட்டையே சேர்ந்த தரக்கூடிய தான் பெண்களை கட்டாய பாலினத்தைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பெரும்பாலான விபச்சார விடுதிகளின் சொந்தக் காரர்களும், தலமைதைத் தரக்கூடிய யேர்மனியர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ரஷ்யர்கள் அனகேமாக இடத்தைத் தரக்கூடிய தான் இருக்கிறார்கள்.

விபச்சார விடுதிகளிலும் தரகர்கள் மத்தியிலும் பணிகள் கட்சைச்சரக்குகளாகத் தான் பாவிக்கப் படுகிறார்கள். இந்தப் பணிகளுக்குக் கிடக்கையும் பணமும் மிகவும் குறைவானதே. சராசரியாக அரமைணித் தியாலத்துக்கு ஒரு அறக்கைக்கு 50யூரோ என்றே வசூலிக்கப் படுகிறது. இதில் அந்த அரமைணி நேரமும் யாரோ ஒரு காமுகனின் இச்சகைக்கு எந்த உணர்வுகளும் இன்றி ஒரு ஜடம் போல தன் உடலை பலியாக்கிய பண்ணைக்குக் கிடப்பது வறும் 15யூரோ மட்டுமே.

கட்டுதலான பணிகள் தமக்குக் கிடக்கையும் இப்பணத்தைச் சமீகிக்கிறார்கள். சில பணிகள் இதைத் தாய் நாட்டில் வறுமையில் வாழும் தமது தாய் தந்தையர்க்கு அனுப்பி வகைகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் இந்தப் பணத்தைப் பெற்றோருக்கு அனுப்புவதைத் தவிர்த்து சமீகிக் வணைமனை தலமைதைத் தரகர்களால் வற்புறுத்தப் படுகிறார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் ஒரு யேர்மனிய ஆணைமணமுகும் படசத்தில் தான் விசாப் பிரச்சனையின்றி தொடர்ந்தும் யேர்மனியில் வாழ்வதற்கான வாய்ப்பும், இவர்களின் உடல்கள் மீலம் தரகர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமும் கிடக்கிறது.

ஒரு விலமைத திருமணம் செய்து கொள்ள ஒரு யேர்மன் ஆண் 7500யூரோவை எதிர் பார்க்கிறான். அப்பணத்தை இப்பணிகளே சமீகித்து, ஒரு யேர்மனிய ஆணைத் திருமணம் செய்து, தமக்கு உழைத்துத் தர வணைமனை இவர்கள் தரகர்களால் கட்டாயப் படுத்தப் படுகிறார்கள். இது ஒரு அபிமதை தனம் போன்றதுதான். முறகாலத்தில் மனிதர்கள் விற்கப் பட்டு அபிமகைளாக வாழ்ந்தது போன்றதுதான் இன்றைய விலமைதர்களும் வாழ்கிறார்கள். இவர்களின் உணர்வுகள் மதிக்கப் படுவதில்லை. பெரும்பாலான சமயங்களில் தரகர்களால் மதிக்கப் படுகிறார்கள். தரகர்களால் மட்டுமல்ல. உடலுறவு பணத்துக்காக என்பதால் இவர்களிடம் வரும் வாடிக் கையாளர்கள் என்ன செய்தாலும் வாய்ப்போது வலிகளைத் தாங்க வணைமனிய அவலத்திலும் இருக்கிறார்கள். எந்த உண்மையையும் வளியில் சொல்ல தரையமில்லாத படி அச்சப் படுத்தியே வாழ்வகைக் படுகிறார்கள்.

இந்த விலமைதர்கள் மீது அங்கு வந்து போகும் வாடிக் கையாளர்களில் யாரும் காவது விருப்பமோ காதலோ வந்தால், விலமைதின் வயதுக்கும், உடல்வாக்குக்கும், அழகைக்கும் முக்கியமாக அவளால் விடுதிக் கும் தரகருக்கும் வரும் வரமானத்துக்கும் ஏற்ப பெரம் பசேப்பட்டு, அவள் வாடிக் கையாளருக்கு விற்கப் படுவாள். அவள் தன்னை ஒரு கட்சைச்சரக்காக, அழகைத் துணியாக உணர்ந்து கொண்ட போதும், அவளின் பெறுமதி பல்லாயிரக் கணக்காக இருக்கும். அவளின் இந்தப் பெறுமதி 25000யூரோ வகைக் கட்டத் தாண்டியிருப்பதாக பெர்லினைச் சேர்ந்த பணிகள் சங்கத்திற்குக் கான காரியதரிசி Helga Korthaase சொல்கிறார்.

இவர்களில் ஓரிருவர் வாடிக் கையாளர்களால் நியமாகவே காதலிக்கப் பட்டு விடுதலை பெற்று குடும்பம் குழந்தையென்று வாழும் நிகழ்வுகளும் அப்பிரவமாக நடந்துள்ளன.

இந்த வரூட ஆரம்பத்தில் விலமைதர்கள் தமது பால்வினைத் தொழிலை பதிவு செய்து கொள்ள வணைமனைத் தொரு சட்டம் யேர்மனியில் அமல் படுத்தப் பட்டது. பதிவு செய்தால் அவர்களுக்கு கான எல்லா காப்புறுதிகளும் செய்யப் பட்டு, அவர்களது எதிர்காலம் சமூகமைப் படுத்தப் படும் என்பதும், பதிந்து பால்வினைத் தொழிலைச் செய்யும் போது தரகர்களினதும் விபச்சாரவிடுதி நடத்துனர்களதும் அவர்கள் மீ தான அராயஜகம் தவிரக் கப்படும் என்பதும் யேர்மன் அரசின் நம்பிக்கையான நன்னோக்கம்.

இந்தக் காப்புறுதிகளில் சுகவீனக் காப்புறுதி, பின்சனக் காப்புறுதி... போன்ற பல நல்ல விடயங்கள் அடங்குகின்றன. ஆனாலும் இதுவரையில் எந்தப் விலைமாதரமும் வந்து இதற்கான அலுவலகத்தில் தம்மதைப் பதிந்து கொள்ளவில்லையென இவர்களாகக் காணப்பட்டவர்களும், தவேகைகளாகும், பொறுப்பான Juanita Henning கவலை திரிவித்துள்ளார்.

இதற்கு ஒரு விலைமாதா கொடுத்த பதில் பத்திரிகைச் செய்தியாக வந்துள்ளது. அவர் கற்று வந்தது "பால் வினதை தொழிலில் நேரடியாகப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதால் அந்த வலையைச் செய்பவர்களின் மறையை வலையைச் செய்பவர்கள் போலக் கருதாமல் ஒரு வர்த்தக நிறுவனம் வதை திருப்பவர் போலவே கருதுகிறார்கள். அதனால் அதற்காக வசூலிக் கப்படும் வரிகளும் வர்த்தகர்களாகும் போலவேதான் வசூலிக் கப்படும். அதாவது ஒரு விலைமாதா ஒருநாளாகக் 250 ரூபாய் உழைப்பதாகக் கணக்கிட்டு அதன் படியே எல்லா வரிகளும் காப்புறுதிகளாகக் காண்பவர்களும் அறிவிக்கப்படும். இது மிகவும் அதிகம். இதன் காரணமாகவே நான்கு ஆயிரம் விலைமாதர்களில் ஒருவர் கட்டப் பதிந்து கொள்ள முன் வரவில்லை."

இந்த விபச்சாரம் யேர்மனியில் மட்டுந்தான் என்று சொல்வதற்கில்லை. உலகளாவப் பரந்து கிடக்கிறது. மேற்கு ஆபிரிக்காவில் உள்ள நாட்டில் சண்டை காரணமாக கென்யா, சீராலியோன்... போன்ற நாடுகளிலிருந்து தப்பியோடி வரும் பிணைக்கூழந்தகைகள் அவர்களாகக் காண உதவி நிறுவனங்களில் வலையைச் செய்பவர்களாலேயே பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப் பட்ட பின்னர் விலைமாதர்கள் ஆக்கப் படுகிறார்கள்.

பிணைக்கூழந்தகைகள் பாலுறவுக்கு இணங்கும் பட்சத்திலேயே அவர்களாகக் காண உண்ண உணவும், நோய்களாகக் காண மருந்தும் உதவி நிறுவனங்களில் வலையைச் செய்பவர்களால் வழங்கப் படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 40 நிறுவனங்களில் வலையைச் செய்யும் 70 பேர்கள், இந்தத் துர்வலையைச் செய்து கொண்டிருந்ததை UNO உதவி நிறுவனம் கண்டு பிடித்துள்ளது.

இதற்கு ஃபரீ ரவணைச் சேர்ந்த ஒரு பிணைக்கொல்கிறார். "இது ஒன்றும் புதிதல்ல. இங்கு உதவி நிறுவனங்களில் வலையைச் செய்பவர்களிடம் பாலுறவு கொள்வதால் தான் அகதிகளாகத் தப்பியோடி வந்த சிறுமிகள் பாடசாலையாகக் சில்ல அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள்." என்று.

UNHCR சொல்கிறது. "ஆபிரிக்காவில் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் கூழந்தகைகளே. இவர்களில் 18 வயதுக்குட்பட்ட பிணைக்கூழந்தகைகள் மூதலில் இராணுவத்தாலும் பின்னர் உதவி நிறுவனங்களில் வலையைச் செய்பவர்களாலும் பாலியல் துர்ப்பிரயோகத்துக்கோ அல்லது பாலியல் வல்லுறவுக்கோ உட்படுத்தப் படுகிறார்கள். அதன் பின்னர் உணவு உடை மருந்து பாடசாலை போன்றவற்றுக்காக பாலுறவுக்கு வற்புறுத்தப் படுகிறார்கள். அதன் பின் விலைமாதர்களாகப் படுகிறார்கள்." என்று

பால் வினதை என்னும்
 பாழ்கிணற்றுக்குள்
 வாழ்விழந்த பிணைகள்
 மீள வழி உண்டா.....!
 ஏழ்மையினாலும்

Written by சந்திரவதனா
Wednesday, 22 July 2009 04:58 -

சில மனிதர்களின் இச்சயினாலும்
சுழல் உள் ளவர்களின் சுழ்ச்சியினாலும்
ஊனமானது உடல்கள் மட்டுமல்ல!
இவர்கள் உள் ளங்களும் தான்!

சந்திரவதனா
யரேமனி
May - 2002

பிரசுரம் - பண்கள் சந்திப்பு மலர் - 2002